

61999J0142

Domstolens dom (första avdelningen) den 14 november 2000. - Floridienne SA och Berginvest SA mot Belgiska staten. - Begäran om förhandsavgörande: Tribunal de première instance de Tournai - Belgien. - Sjätte mervärdesskattedirektivet - Avdrag för ingående skatt - Företag som endast är skattskyldigt för en del av sina transaktioner - Avdrag för andel - Beräkning - Ett holdingbolags erhållande av aktieutdelningar och låneräntor från sina dotterbolag - Deltagande i förvaltningen av dotterbolag. - Mål C-142/99.

Rättsfallssamling 2000 s. I-09567

Sammanfattning

Parter

Domskal

Beslut om rättegångskostnader

Domslut

Nyckelord

Bestämmelser om skatter och avgifter - Harmonisering av lagstiftning - Omsättningsskatt - Gemensamt system för mervärdesskatt - Avdrag för ingående skatt - Företag som endast är skattskyldigt för en del av sina transaktioner - Avdrag för andel - Beräkning - Ett holdingbolags erhållande av utdelningar från dotterbolag i vilka det deltar i förvaltningen - Omfattas inte - Erhållande av låneräntor - Omfattas inte - Villkor

(Rådets direktiv 77/388, artiklarna 4.2 och 19)

Sammanfattning

Enligt artikel 19 i sjätte direktivet 77/388 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter kan ett företag som endast är skattskyldigt för en del av sina transaktioner göra avdrag från det skattepliktiga beloppet med den mervärdesskatt som företaget har betalat för den icke-skattepliktiga andelen, vilket följer av ett allmänt bråk där nämnaren utgör det sammanlagda beloppet av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner för vilka mervärdesskatten är avdragsgill samt till transaktioner för vilka mervärdesskatten inte är avdragsgill. Denna bestämmelse skall tolkas så att det i nämnaren inte inkluderas, för det första, de utdelningar som ett holdingbolag som är mervärdesskatteskyldigt för andra verksamheter och som tillhandahåller sina dotterbolag administrativa tjänster erhåller från dessa dotterbolag, eftersom erhållandet av utdelning inte omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde då utdelningen inte utgör vederlag för någon ekonomisk verksamhet, och, för det andra, den ränta som de sistnämnda bolagen betalar till nämnda holdingbolag på grund av lån som detta bolag har

beviljat dem, såvida dessa lånetransaktioner inte utgör en ekonomisk verksamhet för nämnda holdingbolag i den mening som avses i artikel 4.2 i nämnda direktiv.

(se punkterna 21 och 32 samt domslutet)

Parter

I mål C-142/99,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Tribunal de première instance de Tournai (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Floridienne SA,

Berginvest SA

och

belgiska staten,

angående tolkningen av artikel 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdes[s]katt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28),

meddelar

DOMSTOLEN

(första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann och L. Sevón (referent),

generaladvokat: N. Fennelly,

justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

- Floridienne SA och Berginvest SA, genom advokaterna P. Malherbe, D. Waelbroeck och P.-P. Hendrickx, Bryssel,

- Belgiens regering, genom A. Snoecx, rådgivare vid utrikes-, utrikeshandels och utvecklingsbiståndsministeriet, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten B. van de Walle de Ghelcke, Bryssel,

- Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren E. Traversa och H. Michard, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 17 februari 2000 av: Floridienne SA och Berginvest SA, Belgiens regering samt kommissionen,

och efter att den 4 april 2000 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

Domskäl

1 Tribunal de première instance de Tournai har genom beslut av den 31 mars 1999, som inkom till domstolen den 21 april samma år, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), ställt en fråga om tolkningen av artikel 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdes[s]katt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1, svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28, nedan kallat sjätte direktivet).

2 Frågan har uppkommit i en tvist mellan, å ena sidan, Floridienne SA (nedan kallat Floridienne) och Berginvest SA (nedan kallat Berginvest), och, å andra sidan, belgiska staten, rörande behandlingen i mervärdesskattehänseende av utdelningar och låneräntor som de i egenskap av holdingbolag erhåller varje år från dotterbolagen i koncernen.

Gemenskapsrättsliga bestämmelser

3 Enligt artikel 2.1 i sjätte direktivet skall mervärdesskatt betalas för leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster mot vederlag som sker inom landets territorium av en skattskyldig person i denna egenskap. Följaktligen utesluts därigenom verksamhet som inte är av ekonomisk art från tillämpningsområdet för nämnda skatt. Enligt artikel 4.1 i nämnda direktiv avses med skattskyldig person varje person som självständigt någonstans bedriver någon form av ekonomisk verksamhet som anges i artikel 4.2. Begreppet ekonomisk verksamhet definieras i artikel 4.2 som alla verksamheter av producenter, återförsäljare och personer som tillhandahåller tjänster, däribland verksamhet som består i utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav.

4 I artikel 17 i sjätte direktivet, som har rubriken "Avdragsrättens inträde och räckvidd", föreskrivs i punkt 2 att en skattskyldig person endast har rätt till avdrag "[i] den mån varorna och tjänsterna används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner...". När varor och tjänster som är avsedda att användas av en skattskyldig person för såväl transaktioner med avseende på vilka mervärdesskatten är avdragsgill som för transaktioner med avseende på vilka mervärdesskatten inte är avdragsgill, skall enligt artikel 17.5 bara den andel av mervärdes[s]katten som kan hänföras till de skattepliktiga transaktionerna vara avdragsgill.

5 Denna andel skall i enlighet med artikel 19 bestämmas för alla transaktioner som utförs av den skattskyldiga personen. I artikel 19.1 och 19.2 i sjätte direktivet föreskrivs följande:

"1. Den avdragsgilla andelen enligt artikel 17.5 första stycket skall bestå av ett allmänt bråk där

- täljaren är det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdes[s]katt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner för vilka mervärdes[s]katt är avdragsgill enligt artikel 17.2 och 17.3,

- nämnaren är det sammanlagda beloppet, exklusive mervärdes[s]katt, av den omsättning per år som kan hänföras till transaktioner som ingår i täljaren och till transaktioner för vilka

mervärdes[s]katt inte är avdragsgill. Medlemsstaterna får i nämnaren också inräkna beloppet av andra subventioner än de som anges i artikel 11.[A].1 a.

Andelen skall bestämmas varje år och omräknas till ett procenttal, avrundat uppåt till nästa heltal.

2. Med avvikelse från bestämmelserna i punkt 1, skall från beräkningen av den avdragsgilla andelen undantas den omsättning som kan hänföras till tillhandahållande av anläggningstillgångar som används av den skattskyldiga personen i hans rörelse. Vidare undantas vad som kan hänföras till kringtjänster antingen i samband med fastighetstransaktioner och finansiella transaktioner eller transaktioner som anges i artikel 13 B d. Då medlemsstater utnyttjar valmöjligheten enligt artikel 20.5 att inte kräva jämkning med avseende på anläggningstillgångar, kan de låta köpeskillingen vid avyttring av anläggningstillgångar ingå i den avdragsgilla andelen."

Faktiska omständigheter i målet vid den nationella domstolen och frågan

6 I beslutet om hänskjutande anges att Floridienne, ett holdingbolag som är moderbolag i en koncern med bolag verksamma inom kemi-, plast- och livsmedelsbranscherna, och Berginvest, ett mellanliggande holdingbolag som leder dotterkoncernen inom plastbranschen, har hävdade att de direkt eller indirekt deltar i förvaltningen av sina dotterbolag, bland annat genom att tillhandahålla dem tjänster avseende administration, bokföring och data samt genom att bevilja dem finansiella lån. Floridienne och Berginvest erhåller dessutom utdelning till följd av sitt ägande och ränta på de nämnda lånen från sina dotterbolag.

7 Floridienne och Berginvest utför inom ramen för sin verksamhet att tillhandahålla tjänster till sina dotterbolag transaktioner som är mervärdesskattepliktiga och som ger rätt till avdrag för den skatt som har påförts de varor och tjänster som har tillhandahållits dessa båda bolag. Bolagens praxis att dra av hela beloppet av denna ingående skatt har ifrågasatts av de belgiska skattemyndigheterna, bland annat på grund av att en del av de varor och tjänster som erhålls används för att uppbära utdelningar och räntor, vilket är en verksamhet som myndigheterna anser vara befriad från mervärdesskatteplikt. Myndigheterna anser dock att räntorna på de lån som nämnda bolag har beviljat sina dotterbolag utgör en särskild finansiell yrkesverksamhet och har lagt dem till nämnaren i det bråk som används för den allmänna avdragsgilla andelen. Vad gäller utdelningarna har däremot endast de utdelningar som kommer från de dotterbolag som faktiskt har fått hjälp med sin förvaltning inkluderats i de finansiella inkomster som ingår i nämnaren i nämnda bråk.

8 Myndigheterna utfärdade med hänsyn härtill betalningsförelägganden avseende den mervärdesskatt som de två bolagen enligt dem skulle ha betalat för transaktioner som utförts under åren 1990-1994. Dessa betalningsförelägganden avsåg ett kapitalbelopp om 13 812 839 BEF för Floridienne och 17 598 876 BEF för Berginvest. Bolagen motsatte sig nämnda betalningsförelägganden och begärde att de skulle upphävas, samt att bolagen skulle ersättas för den skada som den belgiska staten hade åsamkat dem.

9 Floridienne och Berginvest hävdade i den nationella domstolen bland annat att tillämpningen av avdragssystemet måste begränsas till de transaktioner som kan hänföras till den skattskyldiges ekonomiska verksamhet och att endast innehav av andelar eller aktier inte utgör skattepliktig verksamhet. De avsätter dessutom inga större resurser för att erhålla inkomster av utdelning och ränta från sina dotterbolag. Erhållandet av utdelning som härrör från dessa andelar eller aktier omfattas således inte av mervärdesskattens tillämpningsområde.

10 Tribunal de première instance de Tournai konstaterade att de två bolagen är delvis skattskyldiga, eftersom de samtidigt genomför såväl transaktioner med avseende på vilka mervärdesskatten är avdragsgill som transaktioner som ligger utanför skattens tillämpningsområde, och beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

"Skall aktieutdelningar och räntor på lån alltid uteslutas ur nämnaren i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andelen, även för det fall att det bolag som erhåller dessa utdelningar och räntor har deltagit i förvaltningen av de företag som utbetalat nämnda utdelningar eller räntor, förutom att utöva de rättigheter som detta bolag har i egenskap av aktieägare eller bolagsman?"

Frågan

11 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 19 i sjätte direktivet skall tolkas så, att från nämnaren i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andelen skall uteslutas dels den utdelning som dotterbolag lämnar till ett holdingbolag som är mervärdesskatteskyldigt för annan verksamhet och som tillhandahåller dessa dotterbolag administrativa tjänster, dels de räntor som dotterbolagen betalar till detta holdingbolag med anledning av lån som detta beviljat dem.

12 För att denna fråga skall kunna besvaras måste det särskilt prövas om inkomsterna i fråga ligger utanför tillämpningsområdet för mervärdesskatten med anledning av att de inte härrör från transaktioner som hänför sig till en mervärdesskattepliktig ekonomisk verksamhet.

13 Vad, för det första, gäller utdelningarna har Floridienne och Berginvest gjort gällande att dessa inte utgör vederlag för en viss ekonomisk verksamhet från aktieägarens sida, utan endast är resultatet av själva ägandet, och att de därför inte omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatten och inte skall beaktas vid beräkningen av den avdragsgilla andelen, även om det bolag som erhåller dessa utdelningar har deltagit i förvaltningen av sina dotterbolag.

14 Om holdingbolaget är mervärdesskatteskyldigt för denna förvaltning kan utdelningarna ändå endast hänföras till denna verksamhet om de utgör ersättning för denna, vilket skulle förutsätta att det förelåg ett direkt samband mellan förvaltningen och den mervärdesskattepliktiga verksamheten. Det är emellertid knappast troligt att ett sådant samband föreligger, med hänsyn till att utdelningen är resultatet av ett ensidigt beslut från dotterbolaget sida och att samma utdelning ges avseende alla aktier av en viss kategori, oberoende av huruvida dessa tillhör holdingbolaget eller inte. Vad gäller tvisten i målet vid den nationella domstolen har Floridienne och Berginvest i detta avseende angett att de, oberoende av de utdelningar de erhåller, uppbär en särskild ersättning för de tjänster som de tillhandahåller sina dotterbolag.

15 Den belgiska regeringen och kommissionen har däremot hävdats att ett holdingbolags deltagande i förvaltningen av dess dotterbolag måste anses vara en ekonomisk verksamhet som består i ett utnyttjande av en tillgång i syfte att vinna intäkter i form av utdelning. Utdelningarna utgör därvid vederlag för nämnda ekonomiska verksamhet. De bör därför inräknas i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andelen, men - mot bakgrund av att nämnda verksamhet inte ger upphov till någon avdragsrätt - endast i bråkets nämnare.

16 Den belgiska regeringen har tillagt att en motsatt tolkning av artikel 19 i sjätte direktivet skulle innebära att principen om mervärdesskattens neutralitet åsidosattes, eftersom den skulle göra det möjligt att erhålla full avdragsrätt för den mervärdesskatt som har betalats för de varor och tjänster som holdingbolaget använt sig av, trots att dessa har använts såväl vid transaktioner med avseende på vilka skatten är avdragsgill som vid transaktioner med avseende på vilka sådan avdragsrätt inte föreligger.

17 Domstolen erinrar i detta hänseende om att enligt domstolens fasta rättspraxis har ett holdingbolag som uteslutande ägnar sig åt att förvärva delägarskap i andra företag utan att direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dessa, förutom att utöva de rättigheter som nämnda holdingbolag har i egenskap av aktieägare eller bolagsman, inte ställning som mervärdesskatteskyldig person och därmed inte rätt till avdrag enligt artikel 17 i sjätte direktivet. Denna slutsats grundar sig bland annat på ett konstaterande att endast ett ägande av andra företag inte utgör en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i sjätte direktivet (dom av den 20 juni 1991 i mål C-60/90, Polysar Investments Netherlands, REG 1991, s. I-3111, punkt 17, svensk specialutgåva, volym 11, s. 227, och av den 22 juni 1993 i mål C-333/91, Sofitam, REG 1993, s. I-3513, punkt 12).

18 Domstolen har emellertid funnit att det förhåller sig annorlunda då delägandet åtföljs av ett direkt eller indirekt deltagande i förvaltningen av de delägda bolagen, förutom vad gäller de rättigheter som delägaren har i egenskap av aktieägare eller bolagsman (dom i det ovannämnda målet Polysar Investments Netherlands, punkt 14).

19 Härav följer att ett sådant deltagande i förvaltningen av dotterbolag måste anses utgöra en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 4.2 i sjätte direktivet i den utsträckning som det omfattar utförandet av transaktioner som är mervärdesskattepliktiga enligt artikel 2 i nämnda direktiv, som till exempel Floridiennes och Berginvests tillhandahållande av tjänster avseende administration, bokföring och data till sina dotterbolag.

20 För att de utdelningar som dessa dotterbolag ger till det holdingbolag som således deltar i förvaltningen av dem skall omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatten krävs emellertid även att dessa utdelningar kan anses utgöra vederlag för den ifrågavarande ekonomiska verksamheten, vilket förutsätter att det finns ett direkt samband mellan den bedrivna verksamheten och det vederlag som erhållits (se särskilt dom av den 5 februari 1981 i mål 154/80, Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats, REG 1981, s. 445, punkt 12, svensk specialutgåva, volym 6, s. 23, och av den 24 oktober 1996 i mål C-288/94, Argos Distributors, REG 1996, s. I-5311, punkt 16).

21 Domstolen har i detta hänseende redan funnit att erhållandet av utdelning inte omfattas av mervärdesskattens tillämpningsområde, eftersom utdelningen inte utgör vederlag för någon ekonomisk verksamhet, och att de utdelningar som är resultatet av ett delägarskap följaktligen saknar samband med systemet för avdragsrätt (domen i det ovannämnda målet Sofitam, punkt 13).

22 Detta uteslutande från avdragens tillämpningsområde kan bland annat förklaras med vissa karaktäristiska drag som utdelningar har. Det står för det första klart att utdelningar normalt förutsätter att det finns en utdelningsbar vinst och att utdelningar således är beroende av bolagets resultat för räkenskapsåret. Den utdelningsbara andelen fastställs vidare på grundval av typen av ägande, särskilt av aktieslaget, och inte av vem som äger en viss aktie eller andel. Det skall slutligen konstateras att utdelningar till sin natur utgör avkastning på ett ägande i ett bolag och endast är följden av att denna egendom ägs (dom i det ovannämnda målet Polysar Investments Netherlands, punkt 13).

23 Med hänsyn just till att utdelningsbeloppet således delvis beror på tillfälligheter och att rätten till utdelning endast är ett resultat av ägandet finns det inte något sådant direkt och nödvändigt samband mellan utdelningen och ett tillhandahållande av tjänster att utdelningen kan anses utgöra vederlag för nämnda tjänster, inte ens om dessa tillhandahållits av en aktieägare som erhåller den nämnda utdelningen.

24 Vad, för det andra, gäller räntor som ett holdingbolag erhåller för de lån som det beviljat sina dotterbolag har Floridienne och Berginvest gjort gällande att en tredje mans tillhandahållande av ett kapital endast utgör en ekonomisk verksamhet som består i ett utnyttjande av tillgångar när det går utöver en ren förmögenhetsförvaltning på sådant sätt att det har samband med en annan skattepliktig verksamhet av vilken den utgör en direkt, bestående och nödvändig förlängning. Så är emellertid inte fallet med de transaktioner som ligger till grund för målet vid den nationella domstolen. De båda bolagen har endast återinvesterat de utdelningar som de fått från dotterbolagen i lån till vissa av dessa, utan att detta haft något samband med de administrativa tjänster som de tillhandahållit dessa bolag. Räntan på lånen utgör enligt Floridienne och Berginvest tvärtom avkastning på innehavet av fordringar på dotterbolagen eller på kredittransaktioner som utgör kringtjänster till en huvudverksamhet, nämligen ägandet, vilket som sådant inte omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatten.

25 Den belgiska regeringen och kommissionen har däremot gjort gällande att de finansiella intäkter som blir resultatet av lånen till dotterbolagen utgör en direkt, bestående och nödvändig förlängning av en skattepliktig verksamhet som består i tillhandahållande av tjänster - bland annat avseende förvaltning - till dotterbolagen, och att dessa finansiella intäkter således skall inkluderas i nämnaren i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andelen.

26 I detta hänseende konstaterar domstolen att den, vad gäller ränta som ett fastighetsförvaltningsföretag erhållit som vederlag för investeringar som det i eget namn gjort av medel som betalats av samägare eller av hyresgäster, funnit att sådan ränta inte kan undantas från tillämpningsområdet för mervärdesskatten, eftersom räntebetalningen inte följt av själva ägandet av egendomen, utan utgjort ersättning för att kapital har ställts till tredje mans förfogande (dom av den 11 juli 1996 i mål C-306/94, Régie dauphinoise, REG 1996, s. I-3695, punkt 17).

27 Eftersom artikel 2.1 i sjätte direktivet klart utesluter de transaktioner, vid vilka den skattskyldige personen inte handlar i denna egenskap, från tillämpningsområdet för mervärdesskatten, måste en mervärdesskatteplikt för lånetransaktioner av det slag som det är fråga om i målet vid den nationella domstolen därför förutsätta att transaktionen utgör antingen en ekonomisk verksamhet som bedrivs av någon av dem som anges i artikel 4.2 i sjätte direktivet eller en direkt, bestående och nödvändig förlängning av en skattepliktig verksamhet, dock utan att vara kringtjänster till denna i den mening som avses i artikel 19.2 i nämnda direktiv (se för ett liknande resonemang dom i det ovannämnda målet Régie dauphinoise, punkt 18).

28 För att ett holdingbolags verksamhet som består i att ställa kapital till sina dotterbolags förfogande, skall kunna anses som en ekonomisk verksamhet hos själva holdingbolaget, en verksamhet som består i ett utnyttjande av detta kapital i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav i form av ränta, förutsätts att denna verksamhet inte utövas endast tillfälligt och att den inte endast utgör sådan förvaltning av investeringar som en privat investerare ägnar sig åt (se i detta hänseende dom av den 20 juni 1996 i mål C-155/94, Wellcome Trust, REG 1996, s. I-3013, punkt 36, och av den 26 september 1996 i mål C-230/94, Enkler, REG 1996, s. I-4517, punkt 20), utan att den utövas affärsmässigt eller i kommersiellt syfte, en förvaltning som bland annat kännetecknas av en önskan att det investerade kapitalet skall förränta sig.

29 Beviljandet av lån till dotterbolag till vilka holdingbolaget tillhandahåller tjänster avseende administration, bokföring, data och allmän förvaltning kan dessutom inte anses vara mervärdesskattepliktigt på den grunden att det skulle röra sig om en direkt, bestående och

nödvändig förlängning av nämnda tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i domen i det ovannämnda målet Régie dauphinoise. Sådana lån är nämligen varken med nödvändighet eller direkt kopplade till de tjänster som således har tillhandahållits.

30 Dessutom konstaterar domstolen att ett holdingbolags rena återinvesteringar av utdelningar som det erhåller från sina dotterbolag, vilka inte omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatten, i lån till dessa dotterbolag inte i något fall utgör en skattepliktig verksamhet. Räntan på sådana lån skall tvärtom anses utgöra avkastning på ägandet av egendomen och saknar följaktligen samband med avdragssystemet.

31 Det ankommer på hänskjutande domstol att kontrollera om förutsättningarna för mervärdesskatteplikt för de ifrågavarande lånetransaktionerna i målet vid den nationella domstolen är uppfyllda i enlighet med de kriterier som angetts i punkterna 26-30 i denna dom.

32 Mot bakgrund av vad som ovan anförts skall frågan besvaras på så sätt att artikel 19 i sjätte direktivet skall tolkas så, att följande inte skall inkluderas i nämnan i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andelen:

- för det första, de utdelningar som ett holdingbolag som är mervärdesskatteskyldigt för andra verksamheter och som tillhandahåller sina dotterbolag administrativa tjänster erhåller från dessa dotterbolag, och

- för det andra, den ränta som de sistnämnda bolagen betalar till nämnda holdingbolag på grund av lån som detta bolag har beviljat dem, såvida dessa lånetransaktioner inte utgör en ekonomisk verksamhet för nämnda holdingbolag i den mening som avses i artikel 4.2 i sjätte direktivet.

Beslut om rättegångskostnader

Rättegångskostnader

33 De kostnader som har förorsakats den belgiska regeringen samt kommissionen, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

Domslut

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

(första avdelningen)

- angående den fråga som genom beslut av den 31 mars 1999 har ställts av Tribunal de première instance de Tournai - följande dom:

Artikel 19 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så, att följande inte skall inkluderas i nämnan i det bråk som används vid beräkningen av den avdragsgilla andelen:

- för det första, de utdelningar som ett holdingbolag som är mervärdesskatteskyldigt för andra verksamheter och som tillhandahåller sina dotterbolag administrativa tjänster erhåller från dessa

dotterbolag, och

- för det andra, den ränta som de sistnämnda bolagen betalar till nämnda holdingbolag på grund av lån som detta bolag har beviljat dem, såvida dessa lånetransaktioner inte utgör en ekonomisk verksamhet för nämnda holdingbolag i den mening som avses i artikel 4.2 i nämnda direktiv.